

La divisió

written by Ferran Planell | 11 d'abril de 2024

A escola, una de les primeres lliçons que ens feien d'aritmètica tenia com a objectiu ensenyar-nos a sumar. Quan al cap d'unes quantes classes, amb aquell orgull de qui absorbeix coneixements, ja recitàvem cofois i amb seguretat "dos i dos són quatre", el mestre ens sacsejava amb una profunda reflexió: No podíem sumar pomes amb peres. Un disgust per al qual no tota la canalla estava preparada. Però, llavors no hi havia el costum de dur els nens al psicòleg i, per tant, ens havíem de llevar el trauma nosaltres tot solets. I ho fèiem, ens calia fer-ho per continuar aprenent. No recordo, però, que el mestre ens insistís a no barrejar més fruites a l'hora de restar, multiplicar i dividir. Potser no ho feia, considerant la lliçó ben apresada i que seríem capaços d'extrapolar-ne allò après, o potser sí que ho feia i nosaltres no l'escoltàvem a fi de no traumatitzar-nos encara més.

I d'aquí –honestament considero– que plora la criatura. Tenim unes eleccions a tocar al Parlament de Catalunya, i hi ha qui, posant-se les mans al cap, li etziba a tot aquell que vol promoure una nova opció independentista: "Tan sols aconseguireu dividir més el vot!, que no ho veieu?". Doncs, no, personalment no ho veig.

Retornant a la infantesa, em ve al cap aquella cançó de *Cinc pometes té el pomer*. I si miro el vent d'on ve, amb tot el que porta dansant el pomer de l'independentisme, malauradament, a les seves branques del Parlament ja no li queda cap pometa per caure. Han sucumbit totes a la llei de la gravetat d'aquell partit mal anomenat obrer, per acabar entaforades dins del sac de peres que es venen al mercat de l'autonomisme.

He començat parlant de les quatre regles. Recordeu que, si les pomes amb les peres no es poden sumar, tampoc no es poden

dividir. Per tant, reflexionem una mica tots plegats: Dividir, què? Què carai s'està dividint? Tan difícil és considerar, que quan més opcions independentistes noves es presentin a les eleccions, és sumar pomes i no pas dividir peres?

I, per cert, si us agraden més les peres, sempre teniu l'opció d'anar-les a comprar a la sucursal que tenim a casa, que tot i la decència de no esmentar els obrers, sí que està més avesada al "café para todos" i segur que n'acabaria treien alguna tasseteta més.